

підтримки сукупного попиту в кризових умовах і збільшує таким чином тривалість/ глибину економічної кризи;

4) підвищенням ризиків рефінансування державного боргу: уряд раптово може втратити доступ до позичкового фінансування, що породжуватиме кризу ліквідності і генеруватиме кризові імпульси для економіки;

5) посиленням вразливості економіки до впливу зовнішніх шоків з боку змін відсоткових ставок, цін на експортовані товари, попиту в країнах-партнерах, які можуть стати причиною дефолту.

Перелік використаних джерел

1. Статистична інформація щодо динаміки макроекономічних показників України. Офіційний сайт Національного банку України. URL: <https://www.bank.gov.ua/control/uk/index> (дата звернення: 09.12.2019).

2. Карапетян О.М. Макроекономічні ефекти та соціально-економічні наслідки акумуляції зовнішніх боргових зобов'язань держави. Світ фінансів. ТНЕУ, 2014. Випуск 1 С. 153-161.

3. Статистична інформація щодо боргу України. Офіційний сайт Міністерства фінансів. URL: <http://www.minfin.gov.ua/news/borg/statistichna-informacija-schodo-borgu> (дата звернення: 09.12.2019).

4. Миронов В. Фінансова безпека як складова економічної безпеки України URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1256> (дата звернення: 19.04.2020).

5. Про національну безпеку України: Закон України від 8 липня 2018 року №8068: Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/964-15> (дата звернення: 03.06.2019).

Христина Маланчук

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ПРИВАТИЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА У БЕЗПЕКОЗНАВЧОМУ ВИМІРІ

В умовах перехідної економіки приватизація виступає як багатоваріантний процес, якому властивий альтернативний характер з точки зору можливих соціально-економічних наслідків. Суперечливість поставлених перед нею цілей і завдань, недооцінка механізму впливу на національну економіку конкретних способів та інструментів перерозподілу власності в процесі приватизації

призвели до загострення кризових явищ: спаду виробництва, посилення диференціації доходів населення тощо [4].

Таким чином, актуальність дослідження теорії і практики приватизації в Україні обумовлені, з одного боку, незавершеністю процесів перерозподілу власності в ході приватизації, а з іншого, – невирішеністю багатьох поставлених перед нею цілей і завдань. Зміни, які відбуваються на сучасному етапі, вимагають глибокого осмислення особливостей нормативно-правового регулювання в сфері приватизації з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду.

Вітчизняне законодавство трактує поняття приватизації у ст. 1 Закону України «Про приватизацію державного та комунального майна» від 18.01.2018 р. Дана стаття визначає приватизацію як «платне відчуження майна, що перебуває у державній або комунальній власності, на користь фізичних та юридичних осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути покупцями» [1].

Разом з тим, бракує ґрунтовних, системних досліджень у виробленні нової конструктивної політики приватизації, яка враховувала б геополітичні чинники, європейський вектор розвитку країни та досить складний баланс інтересів, що сформувався у суспільстві на сьогоднішній день. У механізм приватизації необхідно вбудувати інструменти, які дозволяють надійно захистити національні інтереси країни [2, с. 112-115]. Також варто наголосити, що приватизація державного майна є важливим інструментом забезпечення безпеки держави.

Державна безпека – це стан захищеності державної влади, суверенітету, територіальної цілісності, обороноздатності, спокою людей (народу), громадської злагоди, довкілля, національної і релігійної рівності [6, с. 38-43].

Для забезпечення суспільної стабільності стає все більш актуальним скорочення масштабів приватизації. Водночас необхідно забезпечити економічне зростання приватизованих підприємств (приватизовані підприємства будуть безупинно поповнювати бюджет країни і стимулювати зростання ВВП) та впровадити нові способи приватизації, що дадуть змогу стримувати та гальмувати прийдешній приватизаційний процес [7].

Політика приватизації стратегічних підприємств повинна сприяти, насамперед, появі нових ефективних власників, залученню інвестицій в економіку держави, підвищенню ефективності діяльності українських господарюючих суб'єктів, створенню умов для реструктуризації економіки [5, с. 6-79]. Коригування державної

політики приватизації стратегічних об'єктів потребує реалізації наступних першочергових заходів:

– затвердження усталеного переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави;

– необхідно передбачати в Державних бюджетах України на наступні роки спрямування коштів від приватизації на модернізацію підприємств, що мають стратегічне значення для економічної безпеки;

– ініціювати законодавче визначення принципів допуску іноземних інвесторів до приватизації стратегічних підприємств України [3].

Таким чином, можна зробити висновок, що весь процес приватизації – це процес оптимізації, раціоналізації системи управління державною власністю як такої, в якій державний сектор економіки виступає швидше об'єктом, ніж головним центром прикладення зусиль з боку держави. Розуміючи обмеженість ресурсів держави, її організаційного та адміністративного потенціалу, допускаємо, що саме за рахунок приватизації відбувається переорієнтація цілей та зусиль держави з управління суспільними процесами. Роздержавлення економіки та перерозподіл власності шляхом передачі від держави до приватного сектору – це не лише залучення інвестицій, але і важливий процес забезпечення національної безпеки, її економічної складової.

Перелік використаних джерел

1. Закон України «Про приватизацію державного і комунального майна» від 18.01.2018 р. № 2269-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2269-19>

2. Будурова Г. М. Основні напрями реформування приватизаційного законодавства України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2017. Вип. 29(1). С. 112-115

3. Велика приватизація по-українськи URL: <https://business.ua/business/6880-velika-privatizatsiya-po-ukrajinski>

4. Григоренко Ю. Приватизація-2020: держава пропонує переважно непотріб і неліквід. URL: <https://gmk.center>

5. Доронін І. М. Безпекова сутність функцій держави. *Інформація і право*. 2020. № 1. С. 66-79

6. Семенова К. Д., Тарасова К. І. Глобальні економічні ризики та проблема економічної безпеки держави. *Бізнес Інформ*. 2019. № 10. С. 38-43

7. Фролов П. Приватизація в Україні: ретроспективи та перспективи. URL: <https://dt.ua>